

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1488/2025
20.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Мирослава Раденковића, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Горана Стефановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу 22К. бр. 10/25 од 04.06.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 434/2025 од 30.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Раденковића, адвоката Горана Стефановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу 22К. бр. 10/25 од 04.06.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 434/2025 од 30.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу 22К. бр. 10/25 од 04.06.2025. године, окривљени Мирослав Раденковић, оглашен је кривим да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, и осуђен је на казну затвора у трајању од 4 године у коју се урачунава време проведено у притвору од 17.08.2024. године до 01.11.2024. године, изречена му је мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 2 године, с тим да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву, на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 434/2025 од 30.09.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Лесковцу и браниоца окривљеног Мирослава Раденковића, а пресуда Вишег суда у Лесковцу 22К. бр. 10/25 од 04.06.2025. године је потврђена и одређено је да трошкови поступка пред судом правног лека падају на терет окривљеног Мирослава Раденковића.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Горан Стефановић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, члана 439. став 1. тачка 1), 2) и 3) Законика о кривичном поступку и члана 441. став 1. и 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и побијане пресуде преиначи тако да окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет и обавезе плаћања трошкова поступка, а да окривљеном досуди трошкове кривичног поступка, као и трошкове за састављање овог захтева за заштиту законитости или да преиначи правноснажне пресуде, тако да окривљеном знатно смањи казну затвора на коју је осуђен, као и да у смислу члана 488. став 3. ЗКП одложи, односно прекине извршење правноснажне пресуде.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се правноснажне пресуде заснивају на незаконитом доказу, и при том, као незаконит доказ означава саобраћајно вештачење. Међутим, приликом образлагања у чему се незаконитост овог доказа огледа, бранилац оспорава доказну снагу означеног вештачења, те указује да суд уопште није ценио примедбе одбране на налаз овог вештака, а којим наводима бранилац не оспорава овај доказ ни по начину прибављања ни по својој садржини већ суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреду закона из члана 440. ЗКП.

Бранилац даље у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека, међутим, даље у захтеву приликом образлагања ове повреде бранилац наводи да је суд окривљеног огласио кривим за кривично дело без постојања ваљаног законитог доказа, нити је са потребном извешноћу утврђено да је окривљени прешао на супротну страну коловоза, да постоји узрочно – последична веза између понашања окривљеног и настанка предметне саобраћајне незгоде, а није утврђен ни пропуст бициклисте, те да ли је исти био под дејством алкохола, да ли је имао могућност да избегне предметну саобраћајну незгоду, а којим свим наводима бранилац суштински указује да је побијаним одлукама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињена повреда закона из члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац у поднетом захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена и повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која представља законом

прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека, али како ову повреду бранилац даље образлаже наводима да суд није правилно ценио све олакшавајуће и отежавајуће околности, па је окривљеном за кривично дело изрекао превисоку казну, то истима суштински указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, коју при том и сам нумерише у поднетом захтеву.

Бранилац у захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена и повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, међутим, овако означену повреду, због које је дозвољено подношење ванредног правног лека, суд налази у чињеници да су нејасни разлози зашто су правном следбенику покојног оштећеног досуђени трошкови када иста није непосредно оштећена предметном саобраћајном незгодом и није учесник предметне саобраћајне незгоде, јер по наводима браниоца, нема основа за признавање трошкова пуномоћника који је ангажован, а којим наводима, суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Бранилац је поред тога у поднетом захтеву навео да је изрека побијане пресуде неразумљива услед чега је учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а осим тога учињена је и повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Бранилац у захтеву указује да побијане пресуде немају јасне разлоге зашто су одбијени предлози одбране да се у наставку доказног поступка изведе вештачење од стране Саобраћајног факултета у Београду, којим наводима се указује на повреду закона из члана 395. ЗКП, а указује и на чињеницу да је суд пропустио да по поднетој жалби размотри и цени чињеницу да је достављено изјашњење и примедба на налаз и мишљење вештака АА, а које је дао стални судски вештак за област саобраћаја и безбедности Станиша Петровић кога је окривљени ангажовао као стручног саветника, а којим наводима се указује на повреду закона из члана 460. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, којом су прописани разлози због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 395, члана 438. став 1. тачка 11), члана 438. став 2. тачка 2), члана 440., члана 441. став 1. и члана 460. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овим деловима оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, која повреда представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека, али у образложењу захтева бранилац не наводи у чему се конкретно састоји означена повреда закона.

Одредба члана 484. ЗКП налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а то подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује, па је сходно томе

Врховни суд оценио да захтев за заштиту законитости у овом делу нема прописан садржај.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 484. и 485. став 4. ЗКП донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић